

TÖRÖKBÁLINTI HARANGSZÓ

A Törökbálinti Római Katolikus Egyházközség heti hírei

2018. április 1. Urunk feltámadása: Húsvét

Feltámadt Krisztus! Alleluja!

Plébániánk hírei

1. A ma esti szentmise 6 órakor kezdődik.
2. A hétköznapi szentmisék reggel 7 órakor kezdődnek, kivéve a csütörtöki napon, amikor reggel 6 órakor. A vasárnapi misék rendje: reggel ½ 8-kor, délelőtt 10 órakor és este 6 órakor.
3. Holnap, húsvéthétfőn ünnepi miserendet tartunk. Reggel ½ 8-kor és délelőtt 10 órakor valamint este 6 órakor lesznek szentmisék. Örömmel és hálával üljük meg ezt a szent napot is, hiszen Krisztus feltámadása a mi feltámadásunk is, ígéretének megfelelően: ha vele együtt szenvedünk, vele együtt meg is dicsőülünk! Húsvéthétfő napján "Húsvéti udvart" rendezünk a katolikus plébánián. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit – kicsiket és nagyokat is – délután 15-18 óra között a plébániaára húsvéti együttlétre. A sokszínű programfüzérben lesz gyermekprogram, tehát a plébánián, filmvetítés a templomban, örömtű az erdőben. Süteményversenyt is rendezünk. Aki részt szeretne venni rajta, hozzon egy tálca süteményt a plébániára! Eredményhirdetés ½ 6-kor a plébánián.
4. Április 5-én, elsőcsütörtökön délután nem lesz gyóntatás. Akik elsőpénteken szeretnének áldozni, végezzék el más időpontban a szentgyónásukat! Vasárnap reggelként 7 - ½ 8-ig, illetve este ½ 6 - 6 óráig van a templomban gyóntatás.
5. Elsőpénteken két szentmise lesz, reggel 7 órakor és este 7 órakor.
6. Jövő vasárnap ünnepeljük az Isteni Irgalmasság Vasárnapját. E napon teljes búcsú nyerhető a szokásos feltételek mellett.
7. Jövő vasárnap az esti szentmise gyógyító mise lesz.
8. Ne feledkezzünk meg a húsvéti szentgyónásról és szentáldozásról. A szentmisék előtt fél órával már van gyónási lehetőség.

Minden kedves testvérünknek áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!

Olvasmány az Apostolok Cselekedeteiből

(ApCsel 10,34a.37-43)

Péter így kezdte beszédét: Ti tudjátok, mik történtek a Jánostól hirdetett keresztség után Galileától kezdve egész Júdeában. Miképp kente fel az Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és hatalommal. S ő ahol csak járt, jót tett, meggyógyította az összes ördögtől megszállottat, mert vele volt az Isten. Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Júdea egész területén és Jeruzsálemben tett. Aztán megölték, keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta az Isten, és látható alakban megmutatta, igaz, nem az egész népnek, hanem csak az Istentől előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk, akik ettünk és ittunk vele halálából való feltámadása után. Megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tanúsítsuk, hogy ő az, akit az Isten az élők és holtak bírójául rendelt. A próféták mind tanúságot tesznek arról, hogy aki hisz benne, elnyeri nevében bűnei bocsánatát.”

Szentlecke Szent Pál apostolnak a kolosszeiekhez írott leveléből

(Kol 3,1-4)

Ha tehát Krisztussal feltámadtatok, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. Ami ott fön van, arra legyen gondotok, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és éltetek Krisztussal el van rejtve az Istenben. Amikor majd Krisztus, a mi életünk megjelenik, vele együtt

ti is megjelentek dicsőségesen.

Szentlecke Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írott első leveléből

(1Kor 5,6b-8)

Nem tudjátok, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megerjeszti? El a régi kovással, hogy új tésztává legyetek, aminthogy kovásztalanok is vagytok! Hiszen húsvéti bárányunkat, Krisztust feláldozták. Ünnepeljünk tehát, de ne a régi kovással, sem a rosszaság és gonoszság kovásával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalan kenyerével.

Evangélium Szent János könyvéből

(Jn 20,1-9)

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit kedvelt Jézus, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették.” Péter és a másik tanítvány elindult és a sírhoz sietett. Mind a ketten futottak. De a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, s látta a gyolcsot, de nem ment be. Nem sokkal később Péter is odaért, bement a sírba, s ő is látta az otthagyt gyolcsot, meg a kendőt, amellyel a fejét befödtek. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen. Most már a másik tanítvány is bement, aki először ért oda a sírhoz. Látta és hitt. Eddig ugyanis nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból.

Evangélium Szent Lukács könyvéből

(Lk 24,13-35)

Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt. Az eseményekről beszélgettek. Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. De szemük képtelen volt felismerni. Megszólította őket. „Mikről beszélgettetek itt az úton?” Elszomorodtak. Aztán az egyik, akit Kleofásnak hívtak, hozzá fordult: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban?” „Micsoda?” - kérdezte. „A Názáreti Jézus esete - felelték -, aki próféta, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és a tanács tagjai kereszthalálra ítélték és keresztre feszítették. Azt reméltük pedig, hogy meg fogja váltani Izraelt. S már harmadnapja annak, hogy ezek történtek. Igaz, még néhány közülünk való asszony is megrémített minket. Hajnalban kinn jártak a sírnál, s hogy nem találták ott a testét, azzal a hírral jöttek hozzánk, hogy angyalok jelentek meg nekik és azt mondták, hogy él. Társaink közül néhányan szintén kimentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok jelentették, de őt magát nem látták.”

Erre így szólt: „Ó ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek. Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?”

Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak. Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De marasztalták: „Maradj velünk, mert esteledik és a nap már lemenőben van.” Betért hát, és velük maradt. Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt szemük elől. „Hát nem lángolt a szívünk – mondták –, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?” Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembé. Ott együtt találták a tizenegyet s társaikat. Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel a kenyértöréskor.

A feltámadt Krisztus

Nincs fontosabb, nyilvánvalóbb s mégis megragadhatatlanabb eseménye a történelemnek, mint Jézus feltámadása. Nem csupán Jézus élete vett egészen új fordulatot a halála után, amikor már úgy látszott: mindennek vége. Az egész emberiség, a világ sorsa fordult új irányba, jutott el a "célegyenesbe" evvel az eseménnyel. A feltámadás óta tudjuk: a világ nem a pusztulás, hanem a beteljesülés felé tart; az ember életének vége nem a halál, hanem az örök élet.

"Ne keressétek a holtak között!"

"Jézus feltámadott": ez nem azt jelenti, amit az ókori mitológiák hirdetnek az élet ciklikus újramezdéséről. Bármilyen szép is a hosszú tél után végre beköszöntött tavasz, bármilyen jó is látni a természet kifogyhatatlan életerejét, örökös újramezdését, az évszakok ciklikus változását, az élet keletkezését a halálból és rothadásból – Jézus nem mitológiai figura, hanem valóságos személy, aki ténylegesen élt és meghalt, s aki egyetlenegyszer, isteni különleges módon feltámadt: Istennek nem-evilági, boldog öröklétére.

"Jézus feltámadott": ez nem azt jelenti, hogy ő maga meghalt ugyan, de emléke tovább él tanítványainak, követőinek szívében. Az így emlegetett emberek mindnyájan meghaltak s halottak. Jézus bár meghalt, de nem halott. Valóban él, teljesebben és valóságosabban, mint bármilyen biológiai élet.

"Jézus feltámadott": ez nem azt jelenti, hogy Isten életre keltette őt; úgy, ahogy Jézus maga életre keltette a naimi ifjút vagy Lázárt. Ők a halandó földi életüket kapták vissza, ahogyan valakit az eredményes orvosi beavatkozás visszahozhat a klinikai halál állapotából. Hiszen mindezeknek az embereknek az élete továbbra is mulandó, s meg is halnak előbb vagy utóbb. Jézusnak mostani élete azonban olyan, hogy a halálnak nincs többé hatalma rajta.

"Jézus feltámadott": ez nem jelenti azt sem, hogy lelke hazatért az örök Atyához, elválva a halandó testtől, amellyel egy ideig össze volt kapcsolva. Jézus testével együtt támadt fel: ő maga, aki valóságos Isten és valóságos ember volt s egy személyben, aki mindenben hasonlónak lett hozzánk: magára vette az emberi sorsot s benne a halált is. Atyja, aki feltámasztja őt a halálból, éppen ezt a halálba hulló emberi sorsot, egyszer csak véget érő emberi életet karolja fel, s emeli át egy új, teljesebb élet állapotába.

Az ember valódi célja

Jézusban a történelem és az emberi élet új irányba fordul: feltámadásában láthatóvá lesz az a cél, amelyért valóban érdemes élni; az a cél, amelyet Isten a világ elé tűzött, akkor, amikor a semmiből megalkotta. A fejlődés kecsegtetett eddig egyre gazdagabb, tartalmasabb élettel – a teljességre, a végtelen boldogságra való vágyódásunkat nem tudta kielégíteni. A növekvő jólét, az egészségesebb életmód ami, tudjuk, csupán a kiváltságos keveseknek privilégiuma –

meghosszabbíthatja ugyan az ember várható élettartamát, az öröklétet azonban képtelen megadni. S örökké élni különben is csak akkor jelenthet örömet, ha ez nem vegetálás, hanem a lét teljességében, a szeretetben való boldog, folytonos megmerülés.

Jézus, akit halálra ítélték és kivégeztek, új módon bizonyul élőnek: az isteni létteljesség mértékében eleven. Él, immár nem a földi halandók szűkös korlátok közé szorított, véges életében – hanem az isteni szeretet létteljességében. Él, s ezt az életet nem fenyegeti-szorogatja többé a bűn és a halál: halálában meghalt a bűn és a halál, s ezzel elveszítette fölötte hatalmát. Él, örök-isteni teljességében, de immár kiegészülve egy valóságos emberélettal, beleértve annak minden örömet-fájdalmát, még a halálát is. A feltámadt Krisztusban feltámadt a mi emberségünk is, mondja Szent Pál: nemcsak azoké, akik már meghaltak, hanem a miénk is, akik még életben vagyunk, a reánk váró halál tudatában.

A feltámadás fényében

A feltámadt Krisztus alakján keresztül bepillantunk a mennyországba: abba az "otthonba", amelyről Jézus beszélt, abba a mennyegzős lakomába, amelyre szerető Atyja hív meg mindnyájunkat, abba az isteni létbe, amely már a tiszta szeretetteljes és örök élete. Az élet teljességének e látványa azonban nemcsak gyönyörködtet, hanem vonz és hív is: hiszen mindnyájunkra ez a sors vár Isten rendelése szerint, aki az örök üdvösségre, saját életének szeretetközösségébe hívott meg mindnyájunkat, hogy "helyet adjon nekünk szeretett Fia országában".

Sötétben minden feketének látszik, a fény ragyogásában viszont más-más színt ölthetnek a világ formái. Az egyház a fényt választotta a feltámadt Krisztus szimbólumául: nagyszombat éjszakáján a húsvéti gyertya előtt dalolja el az öröm és a hála himnuszát.

A feltámadt Krisztus fénye beragyogja a világot. Megszünteti a reménytelenséget, a bűn és a halál sötétjét, s ragyogó széppé teszi földi életünket. ***Új életformát kínál: a békesség és a kiengesztelődés lehetőségével megújítja emberi kapcsolatainkat, eloszlatja szorongásainkat, csökkenti önzésünket, új irányt és értelmet ad az életünknek.***

Ami Krisztusban megvalósult, az mindnyájunkat vonzó és váró valóság: nekünk készített otthon Isten szeretetében.

Regionális Szereteláng Találkozó

2018. április 14-én, szombaton 9-16 óráig templomban

és a felújított Szereteláng kápolna- és közösségi házban

A találkozónÂÂ Kindelmann Győző (Erzsébet asszony unokája) és Begyik Tibor (Erzsébet asszony munkatársa) is beszélni fogÂÂ az emlékeikről. Imádkozni fogunk a Szereteláng kiáradásáért

és

belső gyógyulásokért

Program a templomban:

9.00-10.00: imaóra

10.00-10.30: Begyik Tibor: Emlékeim Erzsébet asszonyról és a Mozgalom kezdeteiről

10.30-11.00: Kindelmann Győző: Emlékeim nagymamámról, Erzsébet asszonyról

11.00-11.20: Szünet

11.20-12.00: Sipos Gyula: belső gyógyulás a Szereteláng által

12.00: Szentmise, utána közös közbenjáró ima a jelenlévőkért

A szentmisét bemutatja: Baladincz József atya

Ebédszünet

14.00 – 14.30: közös ima

15.00: Kindelmann Győző: A Szeretetláng Lelki mozgalom idej jelmondata és tervei

15.30: a törökbálinti felújított Szeretetláng kápolna és közösségi ház megtekintése, **ÁÁ ÁÁ** hálaadás

A program ingyenes, mindenkit szeretettel várunk!

Szentjánosbogár Tábor

Szentjánosbogár keresztény gyermek- és ifjúsági mozgalom immár 26. éve szervez lelki, más néven „lámpafényesítő” napokat. 2018. június 24. és 29. között Törökbálint lesz az egyik tábor helyszíne a hat közül. Erre körülbelül 80–100 10–16 éves gyerek érkezik. Szállásukat házaknál szeretnénk megoldani, mint eddig minden Szentjánosbogár Lelki Napok alkalmával. A szállásadóktól a következőket kérnénk:

- legalább két gyereket fogadjanak be; az öt éjszakára biztosítsanak szállást nekik (hálózsákokat és polifómot hoznak magukkal, tehát ágyra és ágyneműre nincs feltétlenül szükség);
- az öt napon át szerény reggelit és vacsorát adjanak a gyerekeknek;
- a gyerekek egész napos foglalkozáson vesznek részt, reggel elmennek a csoportjukhoz, és csak este 7 óra után térnek haza.

Vegyünk részt minél többen a befogadásban, idősebb és fiatalabb testvérek egyaránt! Előre is nagyon köszönjük, hogy befogadják őket! A jelentkezésről további információk a kitett plakáton találhatóak, bővebb információ: Asztalosné Hódsági Mária (06-70-535-9225) és Kolozsi Réka (06-30-539-3259).

A hét napjainak üzenetei:

2. Húsvéthétfő

ApCsel 2,14.22-32 – Mt 28,8-15

3. Kedd húsvét nyolcadában

ApCsel 2,36-41 – Jn 20,11-18

4. Szerda húsvét nyolcadában

ApCsel 3,1-10 – Lk 24,13-35

5. Csütörtök húsvét nyolcadában

ApCsel 3,11-26 – Lk 24,35-48

6. Péntek húsvét nyolcadában

ApCsel 4,1-12 – Jn 21,1-14

7. Szombat húsvét nyolcadában

ApCsel 4,13-21 – Mk 16,9-15

Egyházközségünk internet honlapjának címe: www.tbkat.hu

A Törökbálinti Harangszót szerkeszti: Turai István.

turai.istvan@freemail.hu